

det har været umuligt at komme til Enighed om en Løsning. Jeg for mit Vedkommende skulde ikke have noget imod at slutte mig til et billigt Forslag i saa Henseende, uagtet det dog maa erkendes, at disse to Ting ikke have saa særdeles meget med hinanden at gøre; thi disse Landejendomme, der ligge i fremmede Kommuner, ere dog i Forvejen belastede med ret betydelige og anseelige Næringsafgifter gennem Hartkornskatten, saa Forholdene ere meget forskellige. Da man jo maa erkende fra alle Sider, at disse Spørgsmaal overhovedet ere vanskelige at løse, synes jeg egentlig, at dette Spørgsmaal nærmere lod sig ordne i Forbindelse med en Omordning af Hartkornskatteforholdene i det hele, end sammen med den Afgift paa Næringsbrug, der her er Tale om.

Det. Hansen: Det er netop Ulykken ved Loven, at fordi man kun kan ramme en Ejendomsbesidder, der ikke bor i Kommunen, ved at lægge en høj Skat paa Hartkornet, forhindrer man Landkommunerne fra at komme ind paa det Princip, som f. Eks. anvendes i vidt Omfang i Omegnen af Kjøbenhavn, nemlig at man kun ligner forholdsvis lidt paa Hartkornet, derimod meget paa Formue og Værlighed. I Kommunerne omkring Kjøbenhavn fordeler man kun $\frac{1}{7}$ eller $\frac{1}{8}$ eller saadant noget paa Hartkornet, hvorimod det øvrige fordeles paa Formue og Værlighed. Men ved at opstille det Princip, som ligger i det Forslag, som vi her have liggende for os, forhindrer man netop Kommunerne i at benytte en saadan Fordeling, som i væsentlig Grad vil lette Hartkornet. Det forekommer mig, at dette Lovforslag maa siges at være et Kompromis mellem Godsejer- og Frederiksbergste Interessjer. Det er Landkommunerne og Kjøbenhavn, som skulle ofres, og til at gaa med til et saadant Kompromis er der for mig som Kjøbenhavnst Repræsentant ingen Anledning.

Solch: Denne Paastand om, at Landkommunerne ofres, anser jeg for meget uberegtiget. Hvad derimod Kjøbenhavn angaar, skal jeg for mit Vedkommende billig indrømme, at jeg ganske vist staar tvivlende over for Spørgsmaalet om Forholdet mellem Kjøbenhavn og Frederiksberg, og jeg har ogsaa taget mine Forbehold, idet jeg har forudsat, at Lovforslaget ikke nu vilde faa sin endelige Redaktion. Jeg erkender, at det er et over-

ordentlig vanskeligt Spørgsmaal, men jeg tror dog, at man maaste nok, naar man ikke bor hverten i Frederiksberg eller Kjøbenhavn, kan komme til en rigtig Opfattelse deraf. Dog erkender jeg, som sagt, at det er meget vanskeligt at faa afgjort.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 30 Stemmer mod 23.

Formanden: Forslaget vil nu blive oversendt til Folketinget.

Hermed er Dagsordenen udtømt.

Jeg skal ansætte et nyt Møde til Kl. 2 $\frac{1}{2}$, og Dagsordenen for dette Møde vil da være:

1) Eventuelt: Tredje Behandling af: Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret fra 1ste April 1895 til 31te Marts 1896.

2) Eventuelt: Tredje Behandling af:

Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 44 af 31te Marts 1891 angaaende Tillæg af en Frihavn ved Kjøbenhavn m. m.

Mødet hævet Kl. 2.20.